hed om disse Vanskeligheder, hjælper sig endog et Sted med Urette med at henvise til Lægerne. Hvor stort et Maal af sin legemlige og aandelige Kraft skal en Kvinde sætte ind paa den Opgave at være Slægtens Moder? Kan hun løse denne Opgave uden at begrænse den? Hvordan kan hun gjøre dette, hvordan kan hun med den forene sine Pligter mod Manden, sig selv, Samfundet? Mange ville maaske mene, at i saadanne Sager maa hver især se at komme til rette med sin egen Samvittighed; men det er jo netop Spørgsmaal, som gribe ind i hele Slægtens Liv, altsaa ikke blot vedrøre den enkelte, heller ikke Kvinder alene. Det er saa godt som noget etiske Spørgsmaal; de kunne ikke løsrives fra deres Sammenhæng med alle de øvrige Kvindespørgsmaal og for den Sags Skyld ikke fra den hele sædelige Livsanskuelse. Man kan vel nok ud fra Forfatterens almindelige Standpunkt saa temmelig spekulere sig til, hvad han mener ogsaa om disse Spørgsmaal, men nogen Hjælp til at besvare dem i det enkelte faar man ikke.

Imidlertid har Forfatteren gjort Alvor af at øve sin etiske Hoveddyd, Retfærdighed, overfor Kvinderne. Dette vil give dem, der læse hans Bog, saa meget mere Tillid til hans Troværdighed ogsaa i Spørgsmaal, der ligge dem selv fjærnere, og saa meget mere Lyst til at anstrænge sig for at tilegne sig dens Indhold helt igjennem.

Kirstine Frederiksen.

Fra udenbys Venner.

Under Læsningen af „Kvinden og Samfundet" for i Fjor og det i Aar udkomne er jeg tit kommen til at tænke paa: Hvem har man egentlig tænkt sig som dette Blads Læsere? Paa Omslaget af Nr. 1 for i Aar læser jeg under Overskriften: „Til vore Læserinder", at Bladet „har langt fra endnu naaet den Udbredelse, Kvindesagens eneste særlige Organ her i Landet bør have", og man mener, at det for en væsentlig Del beror paa, at Bladet ikke er tilstrækkelig kjendt. Maaske. Ønsker man da fra „Dansk Kvindesamfund"s Side, at Bladet „Kvinden og Samfundet" skal finde Vej og vinde Udbredelse ikke alene mellem de saakaldte dannede Damers, særlig Forfatterindernes og de litterært og sproglig uddannedes snævrere Kreds, men ogsaa blandt den jævne Borger- og Bonde-